

РЕШЕНИЕ

№ 2073

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1048** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от „Стефи Експрес“ ЕООД чрез пълномощник против решение № 5154 от 15.12.2022, постановено по н.а.х. дело № 12328/2022, по описа на НО/109, СРС, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2200282/08.08.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 415, ал. 1 от КТ, му е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева. С касационната жалба се иска отмяна на оспорвания съдебен акт и потвърденото с него НП. Излагат се доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че АУАН не е връчен на надлежно упълномощен представител на дружеството, както и че не е осъществен състава на посоченото в НП нарушение. Наведени са твърдения за нарушение на чл.57, ал.1 ,т.5 от ЗАНН, като даденото в НП описание от обективна страна не съдържа в достатъчна степен релевантни факти, достатъчни за ангажиране административнонаказателната отговорност на деца. Излагат се доводи за

приложимостта на маловажност на нарушението по чл.415в от КТ. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции.

Ответникът по касация – поддържа становище за неоснователност и касационната жалба, искането е да се потвърди обжалваното първоинстанционно решение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение

Представителят на СГП предлага атакуваното решение да бъде оставено в сила.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал ХХ касационен състав на АССГ в настоящия си състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваното решение Районен съд - София е потвърдил наказателно постановление № 22-2200282/08.08.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което за нарушение на чл. 415, ал. от КТ и на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал.1 от КТ, на касатора е наложено наказание имуществена санкция в размер на 1500 лева.

За да постанови решението си съдът е приел, че в проведеното административно-наказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество съдът е обосновал извод, че е осъществен състава на нарушението, като това се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, поради което правомерно е ангажирана отговорността на санкционираното дружество за неспазване на трудовото законодателство. Прието е, че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай на административно нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 109-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото гласни и писмени доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

От правна страна.

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационната инстанция извърши проверка относно приложението на закона, въз основа на фактическите констатации, приети от първоинстанционния съд при спазване на правилата за събиране, проверка и оценка на доказателствата.

Настоящият съдебен състав приема, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП са издадени от компетентни органи и в предвидените от ЗАНН срокове, като от формална страна са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. По същество описаната фактическа обстановка се установява от събраните в производството писмени и гласни доказателства, като установеното нарушение за което е съставен АУАН и е издадено оспореното НП, действително е осъществено от наказан правен субект.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, а възраженията на касатора са неоснователни.

„Стефи Експрес“ ЕООД е санкционирано за това, че в качеството си на работодател, на посочено в АУАН и НП дата и място, в стопанисвания от дружеството обект, при проверка е установено, че дружеството, в качество на работодател не е изпълнил предписания под №3, дадено му на осн. чл.404, ал.1, т.1 от КТ с протокол за извършена проверка от 07.02.2022г., а именно „Да се укаже със знак, табела и/или цветове за безопасност /Съгласно приложение №1, 2 и 4/ местоположението и идентифицирането на пожарогасителното техническо средство в съответствие с чл.10, ал.3 от Наредба №РД-07/8 за минималните изисквания за знаци и сигнали за безопасност и/или здраве при работата“. Срокът на предписанието е изтекъл на 08.02.2022г., при последваща проверка на място на обекта на контрол, извършена на 08.06.2022г. е констатирано, че не е изпълнено даденото предписание, поради което нарушението е извършено на 09.02.2022г., деня следващ деня на изтичането на срока за изпълнение на предписанието в предприятието на работодателя. В атакуваното съдебно решение са изложени подробни съображения относно неизпълнението на задължителното предписание в протокола за проверка от 07.02.2022г., които се споделят от настоящия касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

Съдът се е обосновал и за правилност на подвеждане на констатираното нарушение. В случая описаното нарушение е, че в качеството на работодател, касаторът не е изпълнил предписание, дадено му на осн. чл.404, ал.1, т.1 от КТ в дадения в предписанието срок. Неизпълнението на задължението на работодателя да изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство представлява неизпълнение на задължението по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Наложено наказание е определено на законоустановения минимум по чл. 415, ал. 1

от КТ и изпълнява целите на наказанието заложи в чл. 12 от ЗАНН. Случаят не представлява по-ниска степен на обществена опасност и не следва да се квалифицира като маловажен. Не се твърдят, съответно не се и доказва наличие на причини от обективен характер, които да сочат за невъзможност на дружеството да изпълни своето задължение. Значението на спазването на трудовото законодателство е при изпълнение задължението по чл.5, ал.1 от Наредба №РД-07/8 за минималните изисквания за знаци и сигнали за безопасност и/или здраве при работа /Обн. ДВ. бр.3 от 13 Януари 2009г., изм. и доп. ДВ. бр.46 от 23 Юни 2015г./ да укаже със знак, табела и/или цветове за безопасност съгласно съответните приложения от наредбата, местоположението и идентифицирането на пожарогасително техническо средство, в съответствие с изискванията на чл.10, ал.3 от Наредбата. Доколкото не са представени данни за обжалване на предписанието по чл.404 от КТ, то неизпълнението на същото в указания по т. 3 срок – 08.02.2022г., констатирано с протокол за извършена проверка от 07.02.2022г., обосновано е прието от въззивния съд като извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ извършено на 09.02.2022г, както правилно е отбелязано в НП и в АУАН и настоящият съдебен състав споделя мотивите в тази част в обжалваното съдебно решение.

В оспореното решение подробно са изложени съображения за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН и защо деянието не представлява маловажен случай, които касационният състав споделя изцяло.

Съдът констатира, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Съгласно чл. 43 ал.1 от ЗАНН "актът (за установяване на административното нарушение) се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си". От цитираната норма следва извод, че задължение на актосъставителя е да предяви акта на нарушителя, като последният има право на преценка - дали да подпише акта или да откаже да стори това. Предявяването на АУАН гарантира на нарушителя възможност да се запознае с неговото съдържание, да разбере в извършване на какво е обвинен и да организира защитата си. Доколкото задължението за предявяване на АУАН на нарушителя е императивно предвидено (извод за това следва и от чл. 52, ал. 2 от ЗАНН), то отказът на нарушителя да подпише АУАН, с което да удостовери изпълнението на задължението на актосъставителя да му го предяви, следва да се удостовери с подписа на един свидетел. Именно този свидетел с подписа си удостоверява, че нарушителят сам е отказал да се възползва от правата си и е отказал да подпише АУАН.

Касационен състав не споделя оплакването на касатора, че АУАН не е бил надлежно връчен на нарушителя. За получател на АУАН в него се е подписал о лицето Д. Г. Г.. По делото е приложено пълномощно Д. Г. Г., видно от което тя има правомощия да представлява дружеството във връзка с получаване на АУАН или други актове,насочени към ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Съгласно пълномощното, упълномощителят С. Т., в качеството му на управител на „Стефи Експрес“ ЕООД учредява представителна власт на пълномощника Д. Г. да го представлява пред физически и юридически лица, всички

държавни, общински, контролни и административни органи и институции, след което е направено примерно изброяване чрез използване на подчинителния съюз „като“ с всички права да замества навсякъде, при негово отсъствие, да борави с документи, да го подписва навсякъде, при необходимост от негово име и за негова сметка. Визираното пълномощно упълномощава лицето да сключва договори, да взема решения по отношение дейността на фирмата, да осъществява представителство пред ТД на НАП, НОИ, Столична община АВ, НСИ, както и пред всички други държавни, административни, финансови и съдебни органи; да подава данъчни декларации, справки, декларации, уведомления по КТ, придружителни писма, да подава документи по електронен път и да ползва електронни услуги, предоставяни от НАП; да представлява упълномощения пред КАТ за пререгистрация, митнически и гранични власти във връзка с управление, стопанисване на притежавани от дружеството МПС и ПС и др. В заключителната част на пълномощното изрично е записано, че всички клаузи от пълномощното да се тълкуват изцяло в полза на посочения пълномощник, както и че пълномощното е безсрочно. АУАН е подписан именно от този пълномощник, като административният орган е проследил наличието на надлежна представителна власт, тъй като негова е тежестта да докаже, че АУАН е връчен редовно на упълномощено лице. В АУАН фигурира опис на писмените материали, както и пълномощно, като от разписка за получаване е видно, че именно лицето Д. Г. е получила акта за установяване на нарушението, съставен на 29.06.2022г. Тълкуването на чл. 43, ал.1 и, ал. 2 от ЗАНН води до извода, че съставените актове за установяване на административни нарушения следва да се предявяват и връчват лично на наказаното лице, на неговия законен представител или на изрично упълномощено за това лице. Доколкото не е нарушен реда за връчване на АУАН, регламентиран в чл.43 от ЗАНН, не е налице и извършено съществено процесуално нарушение, което да е опорочило административнонаказателното производство и да е нарушило правото на защита на наказаното лице в пълен обем, както неправилно се твърди в касационната жалба. Наведената съдебна практика в обратен смисъл е неотнормисима – същата касае учредяване на представителна власт на пълномощника, ограничена до правни действия, нужни за защитата на правата и законните интереси, но само в регистърното производство, уредено в ЗТРРЮЛНЦ, съответно извършване на правни и фактически действия пред всички органи и институции с оглед конкретен обект, съответно представителство по отношение моторни превозни средства пред КАТ, МВР и ДАИ. В конкретния случай е налице общо пълномощно, с което на пълномощника е предоставена представителна власт във връзка с представителство на дружеството пред всички държавни, общински, контролни и административни органи и институции в страната, с всички права, като изрично е посочено, че всички клаузи следва да бъдат тълкувани в полза на пълномощника. СРС правилно е приел, че предметният обхват на пълномощното включва представителство пред всички държавни и общински органи за получаване на удостоверителни документи, като лицето, подписало АУАН се счита за валидно упълномощено, поради което не е опорочено административнонаказателното производство и не е нарушено правото на защита на наказаното лице в пълен обем.

Преценявайки фактите, СРС е анализирал правилно фактическата обстановка и е достигнал до верните юридически изводи, поради което неговото решение като

правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По делото е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника. Искането е основателно, с оглед изхода на спора и се уважава, като касатора се осъжда да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Мотивиран от изложеното XX касационен състав АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 5154 от 15.12.2022г., постановено по н.а.х. дело № 12328/2022г., по описа на НО/109, СРС.

ОСЪЖДА „Стефи Експрес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

Председател:
2.

Членове: 1.